

PRIROČNIK ZA UPORABO

1. PRIPOROČENI NAČINI UPORABE

1.1 ŠIRJENJE BESEDIŠČA IN UČENJE NOVIH POMENOV BESED

Pri učenju novih besed postopek izvajamo v dveh korakih:

1. Najprej se naučimo besede prepoznati in jih pravilno črkovati.

V prvi fazi se ne obremenjujemo s pomenom besed. Začnemo z najmanjšo hitrostjo prikazovanja. Če na tej hitrosti nimamo težav, lahko med opravljanjem vaje preklopimo srednjo hitrost. Izberemo seznam besed in opravimo vajo prepoznavanja od začetka do konca. Ko besedo pravilno črkujemo in natipkamo, jo lahko tudi na glas izgovorimo, s čimer jo bolje in hitreje utrdimo v telo in spomin. Ne obremenjujmo se, če nekaterih besed nismo videli ali pa smo jih napačno črkovali. Preprosto nadaljujemo z naslednjo. Zgrešene besede se samodejno zberejo na odložišču, da jih lahko pozneje znova pobliskamo. Ta postopek prepoznavanja besed ponavljamo toliko časa, da vsako besedo iz učnega seznama takoj prepoznamo in znamo pravilno črkovati (natipkati).

Ko besede prepoznamo na največji hitrosti prikazovanja, smo jih uspešno utrdili v naše telo in spomin. Tako smo pripravljeni na drugi korak, kjer se naučimo pomena (definicije) vsake besede.

NAMIG: V prvem koraku je koristno, da smo pozorni na morebitne predsodke in čustvene reakcije na pobliskano besedo. Ti so nepotrebna balast k besedi, ki nam preprečuje objektivno razumevanje pomena besede. Posledično ob uporabi ali zaznavi besede v sebi ustvarjamo čustveni konflikt, ki nas v najboljšem primeru lahko pripelje do nesporazuma v pogovoru ali pomanjkljivega razumevanja prebranega/slišaneega. V najslabšem pa do močnih čustvenih reakcij, prepiranja ali celo nasilja. Z uporabo Flasherja si hkrati pomagamo prečistiti besedišče morebitnih predsodkov in čustvenih reakcij ter napačnih interpretacij besed. Zato je koristno, da si pobliskamo tudi besede, za katere menimo, da jih že poznamo in razumemo. Največji učinek očiščenja besed pa dosežemo z zavednim in namernim odpuščanjem svojih predsodkov in čustvenih reakcij na pobliskano besedo.

---

2. V drugem koraku se naučimo pomenov (definicij) besed.

Znova pobliskamo besede iz seznama besed, ki smo se jih že naučili pravilno prepoznati in črkovati v prvem koraku. Tokrat nastavimo največjo hitrosti prikazovanja. Pravilno natipkano besedo lahko izgovorimo na glas, ker jo s tem bolj utrdimo v telo in spomin. Nato si preberemo definicijo besede (s klikom na gumb Definicija odpremo izbrani spletni slovar). Pri besedah z več pomeni se najprej naučimo prvega pomena. Naslednjega se naučimo šele, ko zaobvladamo prejšnjega. Ko tako pridemo do konca seznama besed, postopek ponovimo. Pri tem smo pozorni na to, da se ob tem, ko beseda pobliska in jo zaznamo, takoj spomnimo na pomen (definicijo) besede, ki smo jo pravkar pobliskali. Ko se pomena spomnimo takoj ob zaznavi pobliskane besede, smo pomen besede uspešno utrdili v telo in spomin. Tega verjetno ne bomo dosegli ob prvi ponovitvi. Zato postopek ponovimo, kolikorkrat je to potrebno, da se pomena besede spomnimo takoj, ko jo zaznamo. Pri tem krepimo svojo naravno učno zmožnost, s čimer bomo s časoma sposobni še hitrejšega učenja.

NAMIG: Pri učenju pomena smo lahko izvirni. Vedno pa si najprej preberimo definicijo pomena, še preden si npr. ogledamo slike. Tako pomena besede ne omejimo na slike, ki so preveč specifične in s katerimi si preveč omejimo razumevanje pomena besede. Ko si preberemo pomen besede, lahko to uporabljamo v primernih povedih, ki jih lahko zapišemo ali izgovarjamo. Lahko si preberemo kakšen konteksten odstavek, kjer je beseda uporabljena. Na koncu si lahko ogledamo tudi slike, če gre za samostalnike ali besede, s katerimi poimenujemo predmete, da si te lažje predstavljamo. Najboljše pa je, kadar je to primerno, da pomen besede doživimo v praksi. Če se na primer otrok uči besede 'izvijač', naj ga poišče in si ga fizično ogleda ter prime v roke. Tako bo razumel pomen besede v praksi.

Pri učenju pomenov besed prav tako zelo pomaga, da si najprej ogledamo etimološki izvor besede. Vsaka ima svojo zgodbo in kontekst. Veliko lažje si zapomnimo 'zgodbo' o izvoru pomena besede, kot golo informacijo o pomenu. Včasih je beseda sestavljena iz večih korenov, ki imajo lasten pomen in izvor. Človeški spomin deluje asociativno, zato si informacije najlažje zapomnimo tako, da jih povežemo z obstoječim znanjem.
